

Csomagok

A lélek hosszát — bár az enyémet —
én is bejártam

ne mondjátok hát
hogy főséges tájak vannak bennünk.

Nincsenek öregem.

Nem mondom láttam utam során
hátizsákos fényképezgető idegeneket —
ám ezek ostobák turisták tudósok lehettek
költők semmi esetre sem.

A költőknek nincs hátizsákjuk
nincs fényképezőgépiük

a költőknek sokgyerekes családjaik
elkövetendő bűneik
és homokkal telt bőröndjeik vannak.

A költők azok
akik nem akarják szeretni a családot
akik nem akarják elkövetni a bűnöket
akik nem akarják cipelni homok-bőröndjeiket
s akik mégis
szeretik családjukat
elkövetetlenül is bűnöket követnek el
s egyre több és több homokkal telt
bőröndöt cipelnek magukkal.

A költők nem szeretnek cipőt pucolni
a költők nem szeretnek sorban állni

a költők kipucolják barátaik cipőit
és pultra csapják a húst ha az nem
arisztokrata-rózsaszín.

A költők álmatag szerelmeket írnak s titokban
legkisebb testvéröccsükkel mosatják ki
szinte már lábukra rothadt zoknijaikat.

A költők akik már nagyon sokat cipekedtek
(és lesznek mindig akik lassan elfáradnak)
hátizsákot fényképezőgépet vásárolgatnak
s egy este eltávoznak közülünk.

Akkor mi a megmaradottak
káromkodva és szidva
de testvériesen elosztjuk
az újabb homok-bőröndöket egymás között

és tovább visszük azokat.

Ennyiben és csak így vagyunk mi igazabbak
mint az eltávozottak.

Elhaltak az imák

Csak a csomagolás zaja hallszik az éjszakában
holnap el kell hagynunk ezt a lakást is

csak a zsörtölődő papír
s a spárgák szigorú suhogása
hallszik a csillagos éjszakában

csak a bekötött batyuk szomorúsága
száll az ablakon át.

Elhaltak az imák
elhaltak a magabiztos imák
a házunk fölött fénylő sarkcsillag alatt

valami szájbaragadt fohász még
ami mind bökné a nyelvet

de nem értelemért
csupáncsak oltalomért esedezne már az is.

Csendes a homok a sarkcsillag alatt

csak az egyre hevesebb csomagolópapír
s az egyre szigorúbb spárgák
izgatott feleselése

batyukba vonuló dolgaink
nagyokat bőffentő szomorúsága

*mely lop még valami iszonyatos házias hangot
ebbe a csillag-homok éjszakába.*

Holnap el kell hagynunk ezt a lakást is.

*A semmit-jelképezni-nem-tudó
és semmit-megvilágítani-nem-tudó
sarkcsillaggal ablakunk fölött*

*körülöttünk a hegyén-hátán gyűlő
dobozokkal ágyneművel edénnyel cipőkkel
az alágöngyölődő csomagolópapírral
a spárgaköteg zuhogásával*

*összes hiábavaló dolgainkat
precíz csomagokba menekítve*

*kiábrándító józansággal nézzük
edények cipők mint kezdenek öklendezni lassan
mint hányják rendre le egymást
s süllyednek mélyre dolgaink
a csillagig-homok éjszakában.*

*Ambrus
Imre
grafikája*